

Н. ЩЕРБАТІЙ

foi+request-22393-035f7600@dostup.pravda.com.ua

За результатами опрацювання Вашого запита від 22.06.2017 (копія додається), що надійшов до Секретаріату Кабінету Міністрів із веб-сайту «Доступ до правди», в межах компетенції повідомляємо.

Частиною другою статті 19 Конституції України визначено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із Законом та відповідно до пункту другого § 1 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 18.07.2007 № 950, Кабінет Міністрів є колегіальним органом, який здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації.

Відповідно до Положення про Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 30.04.2014 № 197, Мінрегіон є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у житлово-комунальній сфері.

Законом України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» визначено, що Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, є постійно діючим незалежним державним колегіальним органом, метою діяльності якого є державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Разом з тим, відповідно до підпункту 2 пункту 1 постанови Кабінету Міністрів від 25.05.2011 № 583 «Питання виконання Закону України «Про доступ до публічної інформації» в Секретаріаті Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органах виконавчої влади» Секретаріат Кабінету Міністрів не є розпорядником інформації за запитами стосовно інформації інших державних органів України, а також щодо інформації, яка може бути отримана шляхом узагальнення, аналітичної обробки даних або яка потребує створення в інший спосіб.

Ураховуючи викладене, Ваш запит відповідно до частини третьої статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» надіслано до Мінрегіону, Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг для розгляду та інформування Вас в установленому порядку.

Додаток: на 3 арк.

**Департамент інформації та комунікацій з громадськістю
Секретаріату Кабінету Міністрів України**

Доброго дня!

Прошу підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 № 1886/5.

Відповідно до ст.20 закону України «Про житлово-комунальні послуги»

(<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1875-15>), «2. Споживач має право на укладення договору з виконавцем відповідних послуг на профілактику, повірку, а також заміну або ремонт санітарно-технічних приладів, пристроїв, обладнання та засобів обліку, що вийшли з ладу. 3. Споживач зобов'язаний: 4) за власний рахунок ремонтувати та міняти санітарно-технічні прилади і пристрої, обладнання, що вийшли з ладу з його вини».

Вказаний закон не передбачає окремо, за чий рахунок мають замінюватись лічильники житлово-комунальних послуг, які вийшли з ладу БЕЗ ВИНИ СПОЖИВАЧА (наприклад, при плановій заміні) – такі витрати закон покладає на споживача лише при наявності його вини. З точки зору правил нормотворення логічним виглядає включення законодавцем послуг із заміни лічильника та витрат на це як складової в загальне поняття житлово-комунальних послуг, тим більше, що повірка та ремонт квартирних засобів обліку покладені на надавача послуг як складова житлово-комунальних послуг, і за його коштів. Логічним є такий підхід і з огляду на аналогію договорів купівлі-продажу споживчих товарів: придбання, ремонт, заміна приладів обліку (ваг) є повною відповідальністю продавця.

Так само передбачала і постанова КМУ від 26.07.1999 №1357 «Про затвердження Правил користування електричною енергією для населення», <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1357-99-п>, в редакції, чинній до 23.08.16: «Установлення та експлуатація приладів обліку електричної енергії. 8. Прилади обліку електричної енергії (далі - прилади обліку) мають бути придбані, встановлені, підключені енергопостачальником, а їх вартість та вартість послуг з встановлення оплачена: а) для новозбудованих будинків - забудовниками; б) у разі розділу обліку електричної енергії - організаціями, які здійснюють розділ обліку».

Як бачимо, ця постанова також не поклала на споживача жодних обов'язків з оплати лічильників. Однак, постановою КМУ від 23 серпня 2016 р. № 591 «Про внесення змін до Правил користування електричною енергією для населення» внесені зміни до постанови КМУ від 26.07.1999 №1357 назва відповідного розділу та відповідний пункт викладені в такій новій редакції: «Установлення, заміна та експлуатація засобів та вузлів обліку електричної енергії». 8. Електроустановки побутового споживача повинні бути забезпечені засобом обліку електричної енергії для розрахунків за спожиту електричну енергію. Послуги з облаштування електроустановки вузлом обліку побутовому споживачу надаються електророзподільним підприємством відповідно до укладеного договору про приєднання до електричних мереж або відповідно до укладеного договору про виконання додаткових робіт (послуг). Надання побутовому споживачеві замовлених ним послуг з облаштування або реконструкції вузла обліку електричної енергії здійснюється ЗА РАХУНОК ПОБУТОВОГО СПОЖИВАЧА. У разі розділення обліку електричної енергії оплата послуг облаштування вузла (вузлів) обліку електричної енергії здійснюється за рахунок осіб, з ініціативи яких проводиться відповідне розділення...» Підсумовуючи цитування: виглядає так, що КМУ перекладає витрати на заміну електролічильника на споживача.

В той же час, відповідно до п.9 постанови КМУ від 21.07.05 №630 «Про затвердження Правил надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення та типового договору про надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення», (<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/630-2005-п>), «9. У квартири (будинку садибного типу) роботи з установлення засобів обліку води і теплової енергії (далі - квартирні засоби обліку) проводяться спеціалізованою організацією, виконавцем, виробником чи постачальником за рахунок коштів споживача. Квартирні засоби обліку беруться виконавцем на абонентський облік. Періодична повірка, обслуговування та ремонт (у тому числі демонтаж, транспортування та монтаж) квартирних засобів обліку проводяться за рахунок виконавця». Якщо повернутись до закону України «Про житлово-комунальні послуги», то в його ст.8 знаходимо: «1. Стандарти, нормативи, норми і правила встановлюють комплекс якісних та кількісних показників і вимог, які регламентують вироблення та виконання житлово-комунальних послуг з урахуванням

соціальних, економічних, природно-кліматичних та інших умов регіонів та населених пунктів. 2. Стандарти, нормативи, норми, порядки і правила у сфері житлово-комунальних послуг розробляють і затверджують Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері технічного регулювання, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах їхніх повноважень та згідно із законодавством». Законодавець законом не надавав інших повноважень КМУ, в тому числі і зі встановлення нових та зміни існуючих правових норм щодо оплати засобів обліку.

Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», прошу надати мені публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну мені для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку я маю намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. За чий рахунок – споживача чи надавача послуг, – має відбуватися в Україні заміна квартирних засобів обліку:

- 1.1. Електроенергії? Якими статтями яких законів це передбачено?
 - 1.2. Холодної води? Якими статтями яких законів це передбачено?
 - 1.3. Газопостачання? Якими статтями яких законів це передбачено?
 - 1.4. Тепла? Якими статтями яких законів це передбачено?
 - 1.5. Гарячої води? Якими статтями яких законів це передбачено?
 - 1.6. Інших лічильників (якщо такі існують)? Якими статтями яких законів це передбачено?
2. Якщо заміна квартирних засобів обліку має відбуватися за рахунок надавача послуг, якими є джерела покриття таких витрат? Тарифи? Інші джерела? Прошу навести ці джерела.
3. Чому, якщо перевірка та ремонт лічильників проводиться за кошти надавача послуг (є складовою послуги), то заміна того ж лічильника – за кошти споживача? Якою є тут логіка КМУ?
4. Якщо заміна квартирних засобів обліку має відбуватися за рахунок споживача, які джерела покриття таких витрат? Якими законами України це передбачено?
- 4.1. Адже ні постанова КМУ від 14.04.2000 №656 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» (<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/656-2000-p>), ні постанова КМУ від 11.10.16 №780 «Про затвердження наборів продуктів харчування, наборів непродовольчих товарів та наборів послуг для основних соціальних і демографічних груп населення» (<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/780-2016-p>) не передбачають в складі прожиткового мінімуму жодних витрат на заміну (оплату придбання) квартирних засобів обліку. Це означає, що при визначенні розмірів мінімальних заробітних плат, пенсій, соціальних допомог, інших легальних доходів держава не закладає коштів на придбання квартирних лічильників, а, отже, всупереч ст.ст.43 та 46 Конституції України, не гарантує і не забезпечує ці потреби людини. За даними ООН, станом на 2016 рік 60% населення України живе за межею бідності, яка визначається розміром фактичного прожиткового мінімуму. Якщо оперувати наявними в ООН даними загальної кількості населення України, то ця цифра (60%) сягнула біля 27,5 млн. чол., і в 2017 році вона стрімко зростає. Це означає, що жодна людина з більшості населення країни не забезпечена владою джерелом отримання коштів на покриття витрат для придбання квартирних лічильників.
- 4.1.1. З іншого боку, покладаючи на людину обов'язок несення витрат і не надаючи більшості населення країни джерел отримання коштів для таких витрат, влада кладе людину між молотом і наковаленью, залишаючи один вихід – красти. В такий спосіб влада створює об'єктивні умови для крадіжок як системної злочинної діяльності в державі, та заохочує її.
5. Якщо заміна квартирних засобів обліку має відбуватися за рахунок споживача, якими є джерела покриття таких витрат особами, що перебувають на повному державному фінансовому утриманні – пенсіонерами, інвалідами тощо, кількість яких щонайменше 12,5 млн. чол.?
- 5.1. З яких джерел я маю покрити витрати на заміну квартирних лічильників, як інвалід 2 групи з бюджетною пенсією, при наявності понад 28 років трудового стажу, 1600 грн., що складає половину фактичного прожиткового мінімуму і забезпечує кошти лише на мінімальне харчування (передбачене МОЗ України), - щоб не здохнути?
- 5.2. Якщо застосувати аналогію права, а саме національного бюджетного законодавства, то обов'язок таких витрат особою настає лише «в межах отриманого бюджетного фінансування». В

такому випадку нормативні та фінансові джерела коштів для покриття згаданих витрат пенсіонерів в Україні, включаючи інвалідів, відсутні. Так чи ні?

6. Які закони (конкретні статті, пункти тощо) застосовані КМУ як джерела ПОВНОВАЖЕНЬ, наданих КМУ законодавцем для встановлення нових правових норм та їх зміни, включаючи вищезгадані, при ухваленні постанов КМУ від 26.07.1999 №1357 та від 21.07.05 №630?

6.1. Прошу навести тексти застосованих приписів законів про надання КМУ запитаних вище повноважень.

7. Прошу навести вхідний реєстраційний номер та дату вхідної реєстрації КМУ цього мого листа.

8. Прошу надати належно засвідчену факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) цього мого листа з реквізитами його вхідної реєстрації КМУ.

Відповідь та запитану інформацію прошу надати на електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Я не даю згоди на використання будь-яких інших моїх контактних даних для мети переписки за цим листом.

З повагою,

Наталя Щербата

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них

Р/н 977 е/п від 22.06.2017
П/п Ю. Савченко
26.06.2017

Підпис Савченко Ю.В.
засвідчую
Заступник директора Департаменту
забезпечення документообігу, контролю
та інформаційних технологій
Секретаріату Кабінету Міністрів України
«27» 06 2017 р.
М. Марчук